

název práce: Bydlení v kontextu historického jádra Chebu
diplomantka: Bc. Bozhena Homonay
vedoucí práce: doc. Ing. arch. Boris Redčenkov
oponent: Ing. arch. David Poloch

Bozhena Homonay ve své diplomové práci prověřovala možnost bytové výstavby v rámci historického jádra Chebu, jehož celistvost významně utrpěla při asanaci v šedesátých letech 20. století. Jako cíl si stanovila zahuštění zástavby a citlivé doplnění historické struktury města. Na základě rešerší se správně rozhodla pro jednu z nejvíce urbanisticky poškozených částí centra města - blok ležící severně od Jánského náměstí. Zajímavou volbou je tato lokalita i z toho důvodu, že město o jejím zastavění v relativně blízké budoucnosti již uvažuje.

V analytické části své práce Bozhena zkoumala jak historický vývoj zástavby v okolí chebského hradu, tak samotné císařské falce. Její monumentální opevnění, tyčící se nad řekou Ohří nedaleko řešené lokality, se následně stalo klíčovým východiskem pro ztvárnění nové zástavby.

Ve zvoleném urbanistickém pojetí dostavby respektuje diplomantka částečně historické rozdělení bloku na dvě části, které vytváří postupně se zužující ulička spojující Křižovnickou ulici s Jánským náměstím. Původní měřítko bloku, tvořené malými parcelami jednotlivých domů, už však Bozhena podle vlastních slov s plným vědomím opouští, aby byla s to naplnit současné požadavky a normy platné pro bytovou výstavbu a vyhnula se prostému kopírování historického stavu. Do asanované poloviny bloku tak umísťuje dvě lineární budovy, které svým zakřivením vytvářejí ústí rehabilitované Mikulášské uličky. Otázkou je, zda je členění nových zásahů na pouhé dva domy dostatečné. Doplněné hmoty totiž svým měřítkem komunikují spíše s novodobou přístavbou školy a k původní zástavbě zůstávají v podstatě indiferentní. Ploché střechy bez výškové variability navíc rezignují na jakýkoliv prostorový dialog se sedlovými střechami dochovaných domů.

Zvolený přístup však ve zmiňované modelaci hmot konzistentně následuje základní koncepční myšlenku návrhu, kterou je navázat na nedaleký chebský hrad a jeho fortifikační prvky. Autorka tak v podstatě prodlužuje linii cihlových bastionů hlouběji do města. Zvolenou tematiku opevnění dále do svého návrhu integruje také použitím akcentu věže na nároží dostavovaného bloku. Jakkoliv jde o koncept silný a odvážný, je diskutabilní, zda je jeho použití vhodné. Jednak do určité míry oslabuje výsadní pozici hradu a používá velmi specifickou symboliku pro podstatně všednější funkci bydlení, jednak ani necituje hradby na místě, kde původně stávaly.

Silně konceptuální přístup k dostavbě bloku působí v některých momentech velmi přitažlivě, jako například ve vizualizaci uličky vzniklé mezi dvěma novými hmotami. Autorka návrhu je v aplikování svého konceptu velmi důsledná, což sice někdy zafunguje dobře, jindy je však tato zarputilost takřka v přímém rozporu s původním záměrem citlivě zahuštit město a se zpracovávanou typologií zástavby. Fortifikační charakter architektury vytváří směrem do ulice víceméně slepé (i když perforované) fasády a je otázkou, zda tak skutečně přispívá ke kultivaci veřejného prostoru, jak si autorka původně vytýčila.

Pro bydlení samotné umísťuje Bozhena do navrhovaných novostaveb velmi širokou škálu nejrůznějších typů, velikostí a standardů bytů. Nechybí dokonce ani experimentálnější formy bydlení se sdílenými prostory. Velmi pozitivně lze kromě samotné pestré skladby hodnotit také podrobné propracování všech typů dispozic, které zahrnuje i prostorové úvahy o jejich uspořádání ve formě axonometrií. U některých bytů však vzbuzují pochyby světelné podmínky v hlavních obytných místnostech, které jsou osvětleny pouze sekundárně přes pavlač, jež je do značné míry stíněna perforovanou cihlovou stěnou.

Přes výhrady, které směřují především ke vhodnosti zvoleného konceptu pro danou lokalitu a typologii bydlení, je třeba vyslovit autorce projektu uznání, neboť ke své práci přistoupila velmi originálně a nebála se výrazného pojetí. Důsledné lpění na původním konceptu sice někdy trochu skřípe, ale přináší do zajímavý pohled a námět k diskusi o problematice dostavby historických jader. V neposlední řadě je nutné ocenit také nadstan-

dardně velký rozsah a propracovanost Bozheniny diplomového projektu. Věřím, že pro ni práce na takto nelehké úloze byla užitečnou zkušeností pro její budoucí činnost.

Diplomovou práci doporučuji k přijetí a navrhuji hodnocení známkou C.

David Poloch

